

उक्तामिण उल्कांतस्य विपद्यतां प्रियमाणस्य ॥ १७ ॥ अरिष्टानि मृत्युसुचकानि ॥ १८ ॥ इति शांतिः ० मोक्षः ० नैः ० भाः ० चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ ६३ ॥ कथमेकोह

चेतन इति चेतनाचेतन विभागमाक्षिपतस्तवोभावपि किंचेतेनौ अचेतनौ वासंमतौ नात्यः जगदाध्यप्रसंगात् दृश्यमानस्य दृग्दृश्यविभागस्य दुरपह्वत्वात् अथ यथा मलये चंदनाचंदनावपि चंदनावेव भवत एव मनादिसंयोगाच्चेतनाचेतनावपि तौ चेतनावेव भवत इति ब्रूषे तदपि न स्वभावस्यापरिहार्यत्वादित्याह न शक्य इति ॥ १ ॥ २ ॥ स्वभावतः अज्ञोपि आरोपितेन ज्ञत्वेन उपयुक्ते भुंक्ते तान् गुणान् ॥ ३ ॥ त

तथैवोक्तामिणः स्थानं देहि नौ वै विपद्यतः ॥ काले न यद्विप्राप्नोति स्थानं तत्प्रब्रवीहि मे ॥ १७ ॥ सांख्यज्ञानं च तत्त्वेन पृथग्योगंतथैव च ॥ अरिष्टानि च तत्त्वानि वक्तुं मर्हसि सत्तम ॥ विदितं सर्वमेतत्ते पाणावामलंकं यथा ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः ० मोक्षः ० पः ० याज्ञवल्क्यजनकसंवादे चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ ६३ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच

॥ १ ॥ गुणैर्हि गुणवानेव निर्गुणश्चागुणस्तथा ॥ प्रादुरेवं महात्मानो मुनयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ २ ॥ गुणस्वभावस्त्वव्यक्तो गुणान्नैवातिवर्तते ॥ उपयुक्तं च तानेव स चैवाज्ञः स्वभावतः ॥ ३ ॥ अव्यक्तस्तु न जानीते पुरुषो ज्ञः स्वभावतः ॥ न मत्तः परमो स्तीति नित्यमेवाभिमन्यते ॥ ४ ॥ अनेन कारणेनैतदव्यक्तं स्यादचेतनं ॥ नित्यत्वाच्चाक्षरत्वाच्चक्षरत्वान्न तदन्यथा ॥ ५ ॥ यदाऽज्ञानेन कुर्वीत गुणसर्गं पुनः पुनः ॥ यदात्मानं न जानीते तदात्मापि न मुच्यते ॥ ६ ॥

हि मुख्यो भोक्ता किंपुरुष इत्याशंक्यनेत्याह अव्यक्त इति अव्यक्तोऽदृश्यो दृग्गत्मान जानीते न भुंक्ते च यतः मत्त आत्मनो न्य भोग्य मर्थे न पश्यति अभिमन्यत इति व्युत्थानाभिप्रायेणोक्तं ॥ ४ ॥ अनेन भोक्तृत्वाभोक्तृत्ववैलक्षण्येन एतत् अव्यक्तं प्रधानं स्वभावतः अचेतनमपि तदन्यथा ततो भोक्तुः सकाशादन्यथा विपरीतं अभोक्तृत्वमत आह अक्षरत्वाक्षरत्वाच्चेति क्षराक्षरालत्वात् चिदचिदालकत्वात् नस्य भोक्तृत्वं न तु काष्ठकुड्यवदचेतनां शमात्रस्येत्यर्थः नित्यत्वाच्च भोग्य भोक्ता विभागस्य न कश्चिद्विशेष इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ननु जनुकाष्ठयोरिव तुल्यस्वभावयोः संश्लेषो दृष्टो न तु काष्ठाकाशयोरिति चिदचिदोः संबधो दुर्निरूप इत्याशंक्याह यदेति अज्ञानेनेति छेदः गुणसर्गं गुणसंसर्गं आद्यो यदाशब्दो यस्मादर्थे यदि ति पाठः स्वच्छः यस्मादाध्यासिको यमज्ञानकृत आत्मनि गुणसंसर्गस्तस्माद्यावदात्मानमसंगं न जानाति तावन्न मुच्यते इत्यर्थः ॥ ६ ॥